

ir í átt til Mekka. Múhammedsmenn snúa sér ekki til Mekka, af því að Múhammed fæddist þar, heldur af því að þeir trúu, að þar hafi Abraham byggt fyrsta helgidóm eingyðistrúar, Ka'aba. Á fyrsta skeiði Múhammedsmanna báðust þeir fyrir í átt að Jerúsalem, vegna þess að þar hafði eingyðistrú verið boðuð. En bænunum var snúið að Mekka, þegar skurðgoðadýrkun hafði verið bönnuð í hofinu þar.

Eru í trúnni einhver fyrirmæli um mataræði og klæðnað?

Múhammedsmönnum er bannað að drekka nokkuð það, sem geti gert þá ölvaða. Þeim er einnig bannað að eta svínakjöt, blóð eða kjöt af sjálf dauðum skepnum. Gyðingurinn Ibn Maymoun, sem einnig er kunnur undir nafninu Maimonedes, og var bæði læknir og trúarhugsuður, taldi þessi forboð vera gerð af heilsufarsástæðum; einkum bannið við neyzlu svínakjöts, en það skemmist mjög fljótt í heitu loftslagi.

Um fatnað eru ekki nein trúarleg fyrirmæli. Til þess er þó mælt, að konur klæðist ekki eða hagi sér ósæmilega. Slæða fyrir andlitinu er ekki hæverskumerki. Slæðan, **pardah** (persneskt orð) á reyndar ekkert skylt við Múhammedstrú. Á fornaldarmyndum frá Babylon eru sumar gyðjur myndaðar með slæður fyrir andlitinu löngu fyrir daga Múhammeds. Yfirstéttarkonur fornaldar gengu með slæður, og það hafa miðstéttakonur í Býsan, Tyrklandi og margar Múhammedskonur tekið upp síðar.

Hver er þáttur Kóransins í trúarlífi Múhammedsmanna?

Múhammedsmenn trúa því, að kóraninn sé „Guðs orð.“ sem Múhammed hafi fengið vitrun um að flytja mannkyninu. Hópur „ritara“ geymdi hann í minni, þegar Múhammed fór með boðskapinn, og skömmu síðar var hann skráður í bók. Textanum hefur verið haldið óspilltum í þrettán hundruð ár.

Í Kóraninum eru fyrirmæli um samskipti manna á milli ekki síður en um samskipti manna og Guðs. Kóraninn er þannig lögbók um leið og hann er óvæfengjanlegur mælikvarði á öll trúaratriði. Kóraninn er ekki talinn eina bókin, sem er heilög, né er talið, að þar séu opinberuð sannindi, sem menn hafi ekki vitað um áður. Það segir þar iðulega, að Kóraninn sé aðeins staðfesting þeirra helgiritra, sem áður voru opinberuð. Gamla- og Nýja testamentin eru oft nefnd í Kóraninum og þar er Gyðingum, kristnum mönnum og Múhammedsmönnum gefið samheitið „bókarþjóðirnar.“

Öll boðorð Gamla Testamentsins finnast í Kóraninum, nema ef til vill fyrsta boðorðið, sem skilja má svo, að því sé beint að takmörkuðum hópi manna aðeins, og fjórða boðorðið, sem Múhammedsmenn skilja ekki, því að þeim finnst það felast í því, að Guð hafi þurft hvíldar við. Spámenn Gamla Testamentsins eru nefndir í Kóraninum og sögur þeirra

Kallað til bæna.

endurteknar þar. Jesús er sýnd mikil virðing og hann kallaður „Orð Guðs.“

Hvað skilur þá Islam og kristin dóm? Í fyrsta lagi eru engin meinelæti iðkuð meðal Múhammedsmanna. Lífið er þess virði að því sé lífað, og trúarstríð mannsins kemur fram í stöðugri viðleitni hans til að forðast illt og rækja dyggðir og vera nýtsamur náungum sínum. Vegna þess, að Múhammedsmenn trúa því, að Guð sé einn, trúa þeir ekki á þrenningu. Af því að þeir trúa, að allir menn séu jafnir í augum Guðs, trúa þeir því ekki, að hægt sé að gera nokkurn með vígslu meiri háttar en hinn minnsta meðal smælingjanna. Þeir þekkja enga skipulagða kirkju. Og þar eð þeir trúa, að menn séu fæddir frjálsir, aðhyllast þeir ekki kenninguna um erfðasynd. Af því leiðir, að þeir hafna kenningunni um friðþægingardauða krossfestingarinnar.

Að þessu frátöldu er enginn meginmunur á Islam og kristinni trú eða Gyðingdómi. Munurinn á Islam og trúarsetningum sumra trúflokka mótmælenda er jafnvel minni en munurinn milli þessara trúflokka og rómversk-kaþólsku kirkjunnar. Samskipti Múhammedsmanna og kristinna manna og Gyðinga eru ekki bönnuð. Múhammedsmaður getur kvænzt kristinni konu eða Gyðingi og hún fær að halda trú sinni. En börn sem fæðast í slíku hjónabandi, eru talin Múhammedstrúar. En kona af Múhammedstrú má þó því aðeins giftast manni af annarri trú, að hann taki trú hennar.

Þar sem Múhammedsmenn trúa því, að boðskapur Guðs sé sannur og hljóti því að vera sá sami í öllum trúarbrögðum, skýra þeir muninn, sem er á kristindómi, Gyðingadómi og Islam, á þá leið, að